Ročník XII. — Číslo 1. Kvasilov dne 8. ledna 1937. Opłata pocztowa uiszcz. gotówką. 35 gr.

Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Velikost našeho prostého lidství záleží v tom, jak opravdově věříme ve své povinnosti a jak máme jemný smysl pro živého člověka kolem sebe.
Dr. J. L. Hromádka.

Společnou prací k blahobytu.

K letošnímu novému roku uveřejněné články v světovém tisku vesměs zněly optimisticky. Krise je na ústupu. U nás se to přičítá nejvíce tomu, že rolník opět se stal konsumentem. Ceny na obilí, dobytek stoupají. Za leží na tom aby z tohoto stoupání cen měl největší zisk producent. Toho můžeme docíliti jedině organisováním prodeje a nákupu. V hospodářské organisaci zůstali jsme pozadu za jinymi národy.

Mlékárny a konsumní družstva by měly být v roce 1937 založený v každé české obci. Vždyť tyto organisace dávají rolníkům největší zisk.

Jsem členem konsumního družstva již 6 let, zaplatil jsem 2 podíly po 25 zl. Všechno v družstvě dostanu spíše levněji než u obchodníka a k tomu po ukončení roku ještě obdržím dividendu, které za 6 let jsem obržel již 76 zl. (podíly jsou netknuté); nemusím se smlouvat a jsem si jist, že mně žádný neošidí.

Rovněž takové zkušenosti mám s mlékárnou. Dnes mám průměrně od jedné krávy měsíčně 15 zlotých a po celý rok levné a výživné krmení pro vepře a nemusím se starat o hrnky a trampotit s výrobou másla doma. Dříve se stávalo, že v zimě vůbec mléka nebylo.

Ještě uvedu příklad co může dokázat organisace.

V konci srpna 1935 r. organisovali jsme ve vsi Máslenka gm. Mlynov družtevní mlýn (neuvádím všechno podrobně, poněvadž se o tom již psalo). Od založení do dneška jsme z výdělku splatili dluhu 10 tisíc zlotých a při tom jsme snížili poplatek za mletí (mírku) pro členy o 1 funt a pro nečleny o $^1/_2$ f. Našemu příkladu se musely také podrobiti i druhé soukromé mlýny. Konkurenci s námi začaly tři velké mlýny které i s našim semelou denně 1000 pudů (165 cnt.), tedy v kapse rolníka zůstane o 15·000 zl. ročně více. To je ale počet skromný, protože semele se mnohem více.

Zde uvedené příklady jasně ukazují jaký význam ma družstevnictví. Družtevnictví je jediné z hospodářských organisací našeho obchodního života, kde jest zemědělec chráněn ve svých zájmech podnikání zemědělského. Podle slov slavného francoského národohospodáře Ch. Gida: Družtevctví směřuje k hvězdám, ale současně tkví v půdě. Vyrůstá z těžké práce zemědělcovy, ale svůj cit má v něčem krásnějším, lepším, než jest možno očekávati od bezohledného opatření volného trhu, jemuž jest náš rolník, v mnoha případech neuvědomělý, ponechán na pospas".

Během celého kulturního vývoje lidstva hledá se řešení otázky: v čem spočívá štěstí lidského konání. Víme všichni, že jedině v tom může každý z nás dojíti ku spokojenosti, vykoná-li něco dobrého pro dobro nejen své, ale i svých bližních. Není možno každému, aby byl tak nadaný a schopný vykonati a dáti lidstvu hodnoty svého života veliké ceny, ale jest každému možno přinésti svoji drobnou prací příspěvek ku společnému prospěchu.

V družtevnictví jest budoucnost!

Proto je nutno, abyste uvážili tyto otazky a snažili se podle svých možností přispěti ku vybudování silné družtevních organisací.

Přeji všem organisatorům jakož též všem čtenářům „Hlasu Volyně" mnoho zdaru a požehnání v předsevzaté společenské práci v tomto 1937 roce.

Josef Salák.

Francouzsko-anglicky plán pomoci Německu.

V povánočním čísle „L'Echo de Paris" píše vynikající žurnalista Pertinaux o vzrůstajících hospodářských nesnázích Německa a o francouzsko-anglickém plánu pomoci Německu, ovšem za cenu úplné změny jeho politické orientace. Všichni, kdo pozorují Německo, soudí, že jeho hospodářská situace se stále zhoršuje. Nejvýmluvnějším svědectvím je zákon z 2. prosince, podle něhož mohou být potrestáni smrtí spekulanti, zvláště za porušení předpisů o cizích devisách. Největším nepřítelem Německa je nedostatek potravin. Lid bude mít nyní útěchu, že ti, kteří jsou vládou prohlašování za odpovědné z nedostatku, byli popraveni.

V Německu je veliký kontrast mezi obrovským rozsahem výroby a nedostatečnou spotřebou. Berlínský dopisovatel lodýnského „Economist" vykládá příčinu toho: Zbraně a veřejné práce které zaměstnávají velikou část dělnictva, neslouží k výživě ani k oblečení obyvatelstva. Ceny vrůstají, poněvadž poptávka převyšuje nabídku. Vláda se všemi silami snaží zabránit zvyšování cen a udržet rovnováhu mezi jednotlivými sociálními vrstvami, ale je to rovnováha v nedostatku. Zatím vyvstávají nové problémy. V příštím roce bude nutno dovézt z ciziny více obilí než li v letech minulých. Kde však na to vzít cizí valuty?

Průmyslu se přísněji odměří nákup cizích surovin. Náhražky, kterých by se mělo používat, jsou drahé a mohou vyvolat náhlé zvýšení cen. Obyvatelstvo se vyzývá, aby nahrazovalo maso a tuky rybami, brambory a cukrem.

Nemohl by se při tomto stavu Německa zachránit mír, kdyby se jeho vůdcům prohlásilo: zanechte šílenství autarkie*, nechte čtyřletky, a snažme se společně přivést naši zemi do mezinárodního oběhu kapitálu a zboží? Nemáte již zlatých reserv, nedostává se vám devis. Pokusíme se uvést stroj opět v pohyb. Vaši výrobci dostanou suroviny z kolonií za tutéž cenu jako výrobci naši. Snad vám i pronajmeme některá mimoevropská území, ačkoliv hlavní důvod, uváděný dr. Schachtem pro nutnost německých kolonií, se může vykládat tím způsobem, že Německo má být posíleno ve své autarkii.

Za to však čekáme od vás naprostou změnu v politické orientaci. Německo nesmí již otevřeně připravovat svůj útok. Musí dát positivní záruky své vůle zachovávat mezinárodní zákon.

O výsledku francouzsko-anglického návrhu mají v Paříži i v Londýně pochybnosti, ale odpovědní činitelé chtějí učinit vše, co jen možno, aby poskytli Německu možnost zastavit se na strašné cestě, kterou se dalo. Více než kdy dříve je také třeba získat morálně Ameriku, které je nutno dokázat, že veliké demokracie dělají vše možné, jen aby Evropa neupadla opět do války.

* soběstačnost.

Osvětová hlídka.

J. D. Richard.

Mormonský ráj uprostřed pouště.

Kdo vlastně jsou Mormoni? V Evropě, se obyřejně říká, že jsou to mnohoženci, že žijí asi tak, jako husitská sekta adamitů v době svého rozkladu, a objeví-li se v Americe nějaká výstřední náboženská sekta, přičte se v novinách na vrub Mormonům. Tedy: Mormoni žili původně v mnohoženství, ale nepředstavujte si snad nějaký harém. Nemůže se na příklad říci, že měl některý Mormon čtyři ženy; měl čtyři rodiny, z nichž každá žila odděleně, ve zvláštním domě, jen ve velkém, výstavném domě Brighama Younga obývaly čtyři z jeho rodin. Rodinny život nijak netrpěl, naopak byl skoro biblický jasný a láska rodičů a dětí byla snad vyšší než mnohde jinde. Mnohoženství by'o právě jednou z příčin pronásledování Mormonů, jež vedlo k velkému vystěhovalckému pohybu z východních států na západ, za Skalisté hory. A když ani v těchto krajích nebylo klidu, bylo mnohoženství zrušeno podle článku víry, jenž zní, že se Mormoni ve všem podrobují zákonům země, kde žijí. Ti, kdo se nechtěli podřídit, byli vyloučeni z církve jako heretikové, a jestliže jste v poslední době četli o případech mnohoženství ve státě Utah, tedy se to netýkalo členů mormonské církve. Zajímavé je, že v této cirkvi není studia na kněžství v tom smyslu, jak je známe v jiných. Každý člen si dobývá vyššího stupně svým životem, a jeho postup je dvakrát ročně posuzován valným shromážděním. Ale to bychom se již dostávali do přílišných podrobností.

Abraham Lincoln řekl jednou: „Utah se stane pokladnicí amerického lidu,“ a řekl slova prorocká, v době, kdy nikdo nemohl věřit ve splnění. Ale skutečně se stal Utah jedním ze států největší výroby stříbra, zlata a mědí, a Utah Copper Mine — Utažský měděný důl, je největším na světě. Všecko bohatsví tohoto státu bylo úplně ukryto a neznámo v době, kdy první pionýři Mormonů stanuli nad Velkým solným jezerem a rozhodli se tu usadit. Bylo to 24. července 1847, po cestě skoro půl třetího tisíce kilometrů, kterou urazili za půl druhého roku, přezimovavše na březích řeky Missouri. První oradou byl tábor „krytých vozů“, s nimiž překřížili prérie a hory, a ihned počato s orbou a setím. Postupně dorazily i další části výpravy, vůdce Brigham Young nejdříve vybral místo pro chrám a potom začlo vytyčování města, které je jedním z nejpravidelnějších na světě. Na zimu postavena pevnost z domků, stojících těsně vedle sebe, vnější zeď byla nejvyšší a odtud se střechy svažovaly dovnitř nádvoří. První zima byla hodně krušná, zásoby byly přesně odvažovány pro každou rodinu, a osadníci pojídali i kořínky. I příští zima byla zlá, ale následujícího roku již bylo dostatek mouky a jiných potravin pro každého.

Je to jeden z těch podivných příběhů, jež vypadají jako pohádky. Stalo se to roku 1848, kdy první vystěhovalci se těšili na sklizeň obilí, jež krásně vzešlo. Ale začátkem června se objevila mračna kobylek, záplavu nebylo možno zadržet nijakými prostředky, a osadníci se po zoufalém a marném boji odevzdali do vůle boží. Kobylky pokrývaly pole a přeletovaly v ohromných rojích dál a dále. A najednou se objevil nový houf ve vzduchu. Byli to mořští rackové, kteří se vrhli na kobylky, požírali je v ohromném množství, odletěli, vyvrhli je na březích jezera a zavodňovacích kanálů, a zase se vraceli. Šest dní trvalo ničení kobylek a potom rackové zase odletěli do svých sidlišť na ostrově v Solném jezeře. Žeň byla zachraněna a hlad zažehnán. Proto byl rackům postaven pomník a jsou dnes v Utahu ptáky skoro posvátnými.

Jací byli první osadníci státu a o co se prvně starali, o tom vyprávějí staré zápisy. Malá skupina se třemi krytými vozy zabrala v říjnu místo u potoka jižně od Města solného jezera a první zimu byla nucena přečkat ve vozech. Z jara přibyli k nim noví kolonisté, společně vyčistěna půda, zoráno a zaseto a vybudovány zavodňovací kanály. A sotva stálo několik srubů, byl utvořen školní výbor a postavena škola. Příštího jara založen zahrandnický klub, v němž si členové sdělovali svoje skušenosti, a divadelní kroužek, který pořádal představení v přískleplí jednoho domu. A tuto snahu o školy, sebevzdělání a divadlo nacházíme ve všech osadách Mormonů, od prvních začátků. V Salt Lake City byla založena první universita západně od řeky Missouri již roku 1850, tedy necelá tři láta po příchodu prvních vystěhovalců, a měla v prvním roce čtyřicet posluchačů, kteří mohli platit příspěvky v naturálích pšenici, bramborech, i stavebním kamení a dříví. Téhož roku požádána washingtonská vláda o 5000 dolarů, za něž nakoupeny knihy pro veřejné městské knihovny.

Hrozné útrapy cesty po údolí Velkého solného jezera a těžký zápas s přírodou o úrodnou půdu byly odměněny v době, kdy pionýři nejvíce potřebovali pomoci, a způsobem, jaký

Besídka.

Vl. Brouček.

Ksyndl.

(Dokončení.)

Po tomto ceremoniálu svatebčané vypravovali se „do šlubu“... Baťuška ze vsi odešel za války a farnost byla dosud neobsazena; proto se musilo k oddavkám do vzdálené církve v jiné vesnici. Muzikanti vyprovodili svatbu až za ves a vrátivše se zpět dělali muziku nanovo. Zbylí hosté, rozpálení kořalkou, poroučeli si kus za kusem, takže naši umělci toho měli brzy až pod uši.

Svatba měla se vrátit teprve k ránu a proto se s veselím pozdě večer přestalo, aby tanečníci jak hudebníci nabyli nových sil k dalšímu reji...

Zasedlo se ke stolů a za chvíli počala veselice znovu. Hudebníci hráli v síňce, natlačení kolem malého stolku, nad nímž blikala malá lampička a tanečnici proháněli se po dvorku, nehlížejice se na to že byla tma jako v pytli.

Teprve k ránu svatebčané i mnozí záporožci, kteří takovou příležitost nechtěli prominout a proto se pozvali sami — konečně se tance nabažili... Také naši hoši byli unavení do krajnosti... Vena, opřev se o svoji potlučenou basskřídlovku prohlásil sklesle; — „Ne, hoši: tohle je trochu moc!“ Též basista bručel na „zatracenou havěď“ — a ostatní nemohli potlučenými a omačkanými rty ani pohybovat. Tak sklesli na duchu a na těle hrozně znavení, svěsili nad pošpiněnými notami hlavy myslíce na to jak bylo by teď dobře pod vyhřátou peřinou v měkké posteli.

Konečně dočkali se rána... Svatba vrátila se kolem osmé hodiny, ale velmi nešťastně — s nepořízenou. Baťuška byl kamsi úřadem povolán a vrátit se měl teprv k večeru. Bylo to nadávek, hluku a kletí až v uších zněło. Nebylo to však nic platné... Svatba musila se odbývat o den déle, s novou cestou k oltáři. Tohle však byla Jobová zvěst pro ubohé hudebníci, kteří počítali netrpělivě každou další minutu... Kořínek měl totiž s ženichem smlouvu na dobu t. j. 24 hod. a teď marně bylo se upomínat o doplatek. Ba, nebylo ani řeči o tom, že půjdou domů po vypršení termínu. „A korovaji kdo zahraje, — sobáka? (pes) — Nikak niet, holubci! — peníze nedostanete až po svatbě!“ — stal na svém starý Zahajčuk. — „A tohle je pěkné nadělení!“ — zaklel stranou Kořínek.

„Jeminánku, já už to nevydržím!“ — bědoval nováček altista.

„Jen nestrácejte mysle!“ — těšil Hoškovic esn k. „Já mám nápad.“ — Ve chvilce zvěděli jej všichni a majíce toho mumraje až po uši, uznali, že jiného vychodiska není.

Zatím co mladí radili se s přáteli o dalším programu svatebního dne, hudebníci srozuměli se s hospodářem, že půjdou si drobátko sdřímnout do stodoly. Tam rozvinul klarinetista Hošek celý svůj plán. — „Než tady hrát, nevědouce proč a zač ještě jeden den a noc tak raději, zříct se všeho a jednoduše — prásknout do bot.“

— „Tak povídám,“ — přitakal vytáhlí tenorista Kolda. — „Však mi bez-

nikdo nemohl předvídat. V Kalifornii bylo objeveno zlato, tisíce lidí z východních států se vydalo na cestu, zmámeno zlatou vidinou, a mnozí z nich použili cesty, ražené Mormony. V Salt Lake City se zastavovali, aby si odpočinuli a nabrali nových sil na další postup pouští. Zde se rozvinul čilý výměnný obchod a prodej věcí, jež by byly zbytečně zatěžovaly zlatokopy. Vyměňovali těžké vozy za lehké, často tři za jeden, a ještě přidali spřežení volů.

Tak získali Mormoni nástroje, jichž potřebovali k obdělávání půdy a k řemeslné výrobě, doplnili si chudé zásoby šatstva a prádla, a mohli si za vydělané peníze objednat stroje pro mlýny, pily a cukrovary. Mormonské území bylo několikrát okleštěno a zmenšeno na třetinu původního rozsahu. Ze západní části utvořena Nevada, z východní Colorado, severovýchodní cípek pak byl odkrojen pro Weyming. A přece všecko bylo šťastně přečkáno a lepší dny zasvitly státu solných jezer.

„Jsa úplně zhroucen v den pohřbu tragickou smrtí milovaného bratra

Aloise Kovandy

nemohl jsem osobně poděkovati nad hrobem, pročež touto cestou vřele děkuji všem, kdož jakýmkoli způsobem uctil památku nezapomenutelného bratra Aloise účastí při pohřbu, květinovými dary a věnci a projevy soustrasti.

Zvlášť vřele děkuji duchovnímu otci A. Zajícovi, Hasičskému Sboru, Zpěváckému Kroužku a pp. hudebníkům. —“

Za celé truchlící příbuzenstvo zesnulého
Josef Kovanda, bratr.

HULČ.

Na Nový rok.

— j. p. o. —

Až půjdem ulicemi
s rukama otevřenýma
jako rozsévači
a rozhazovat budem přání a fráze
každému na potkání...
Což, kdybychom se naráz zastavili
na půl minuty
a vdechli svěží vzduch
prořezaný výšlehy nadějí
jak mračna za svítání
a řekli si,
že půjdem svorně
ty, já i on,
že půjdem ulicí
tak všichni v zástupu
jak procesí ve svatém poslání,
že půjdem k východu
a klekneme do slunce
a budem vzývat velké tajemství
a síly své k svornému konání.
Pak nerostly by protichůdné touhy
jak parasiti na kultuře cti
a nebylo by bojů, vražd a válek
pro bídu národů a směšná hrdinství.
Pak svět by zdrátovaly poledníky vůle
a rovnoběžky srdcí, růžencový pás,
od pólu k pólu vál by rozum stále
a štěstí všech by živlům zdvihlo hráz.
Až půjdem ulicemi
s rukama rozevřenýma
jako rozsévači
a budem rozdávat jen jedno přání
každému na potkání,
aby si nepřál to, co škodí tam tomu,
[mi a jemu,
pak slunce nám tak rádo vyjde vstříc
a posvětí nám den a předsevzetí.

Kronika.

Projev Kardinála Hlonda k polskému národu.

Primas kardinál Hlond učinil o Vánocích projev k polskému národu. Kardinál ve své řeči pravil, že Polsko hraničící se zemí bezbožství a komunismu, musí hrát důležitou úlohu v boji na obranu křesťanské kultury. Temná moc se snaží vplížit do Polska a rudý mor ohrožuje dům a krb, školu a stát. Ale nejen Polsko, nýbrž celý svět je nucen bojovat proti této temné moci, rozpoutává se hrozný boj mezi betlemskou hvězdou a meteorem bezbožectví.

Francouzská půjčka pro Polsko.

Francouzská sněmovna a senát schválily jednohlasně po řečích min.

toho po tom svinstvu samohonce. — ještě teď leze žaludek do krku.“

— „Tak tedy ujednáno! Jakmile nás trochu zapomenou vytratíme se zadem a adie!“ — —

Tak se také stalo. Hoši ulehli a dělajíce jako by spali, brzy poznali, že jsou hlídáni. Přišel sám hospodář uslišev chrápání jako když řeže cirgulárkou, spokojeně odcházel... Sotva se však vzdálil, muzikanti hbitě vyskočili a ohlednuvše se opatrně na dvůr, tiše proklouzli zadními vrátky do sousední zahrady. Šťastně dostali se za humny až k lukám, které museli přeběhnout. Tam však se prozradili. Kterýsi ze svatebčanů vyšel za stodolu odkud na luka bylo vidět jako na dlaň. Podle blýskavých trumpet poznal hudebníky a rázem uhodl co se stalo. Nastal poplach a hosté s klením a nadávkami pustili se za uprchajícími. Někteří vyskočili též na koně, takže postavení našich umělců stalo se nebezpečným. Tito byli se zatím dostali až k říčce, kterou bylo nutno přeskočit, aby se dostali na druhou stranu. Skok se podařil šťastně všem, kromě nebohého bubeníka, který objemem svého nástroje stržen spadl do vody až po pas. Kamarádi mu pomohli vytáhnouce jej z vody mokrého jak hastrmana. Nebylo však času na nářky ... Stíhatelé se kvapem blížili a bylo obava, že je skutečně dohoní nedostanou-li se co nejdříve mezi protější stavení. To se jim také podařilo a krytí hospodářskými budovami dostali se s očí zuřivých stihatelů...

Zaprášeni a udýchani dostali se posléze do sousední obce, kde u Žida pivem chtěli zvlažit vyprahlá hrdla. Kapelník poručil pro své hochy po sklenici a sáhnuv do kapsy chtěl zaplatit. S jeho úst ozval se však hrozný výkřik a vzteklé zakletí: — „Ne, ale krucinálskej ksyndl! — dyš neveze tak neveze!“ — Místo zavdatku, který dostal od Zahajčuka, zbyla v kapse jen velká díra, kudy patrně vypadla peněženka i s penězi.

A tak, nebýt dobrosrdečného Žida, který dal na „slovo“, byli by ubožáci osudem stíhání připraveni i o tuto poslední radost. Řízné, pěnivé pivečko povzbudilo jejich pokleslou mysl a vrátilo vrozený humor. Jen nebohý Haštl — bubeník, klel na celý svět, zapřísahaje se živým Bohem, že do smrti nejdelší nechce buben ani vidět... „Co z toho, mám? — Voda se mne kape, jak s hastrmana; ještě štěstí, že je tak teplo, neb jinak bych to lehce smrtí zaplatil. A co mi řekne stará? — Dva dny z domova, — práce stojí — a já nepřinesu ani groš.“

„Inu, milej brachu!“ — těšil jej starý basista. „Je to smutný, je, to ti dám za recht. Ale co si počneš? — Už je to za námi a třeba se těšit, že podruhé bude lépe. Taky jsem tak říkal za mlada, ale teď už vím co vím; nikdy nebylo tak zle, aby nebylo zase dobře, a nikdy nebylo tak dobře, aby nebylo zase zle... Každá písnička má svůj konec... Table basa, mohla by vyprávět, kolikrát jsem s ní flíknul o zem, a že už nepůjdu. — a vidíš, ještě troubím; a je mi už přes padesát!... Je to už taková krev, toho českýho muzikanta, a tu žádnej nepředělá...“

„Tak, tak!“ přitakali ostatní a rozloučivše se rozcházeli se ke svým domovům.

zahraničních záležitosti a řečníků všech stran politických jednohlasně půjčku pro Polsko. Jest to první případ jednohlasného hlasování francouzského sněmu a senátu v tomto volebním období a velkým úspěchem Polska.

Polsko-francouzské přetelství je pevné.

V úterý 5. I. o 1. hod. se sešla plenární schůze sejmu, aby projednala návrh, jímž se ministr financí zmocňuje sjednati půjčku s Francií. Zahraniční ministr Beck učinil při té příležitosti projev, ve kterém pravil m. j.: Účel půjčky je jasný. Máme radost z každé nové ručnice, jíž se dostane našim vojákům. Nevidím žádného rozporu mezi tímto pocitem a mezi svým svědomím jakožto zahraničního ministra, pracujícího pro mír. Aby mír nebyl prázdným slovem, je třeba dvou podmínek:

Upřímného úmyslu států, které si toto slovo vepsaly do programu, a za druhé nezbytná branná moc, aby politickému programu našeho státu byl zajištěn patřičný respekt. Jestliže se ujímám slova při projednávání půjčky, činím tak zejména proto, abych zdůraznil okolnost, za jakých byla půjčka Polsku schválena ve Francii.

Francouzský parlament odhlasoval tuto půjčku jednomyslně.

Jednomyslnost projevů francouzského veřejného mínění a nepopiratelná jednost názorů v tomto ohledu také v Polsku připomínají dnes světu existenci polsko-francouzského přátelství. Tak dobře viděli do budoucnosti ti, kdož sjednávali smlouvu z r. 1921! Mohu také prohlásiti, že mezi vládou francouzskou a vládou polskou je dokonalá je n t ost názoru na postup jímž je nutno polsko-francouzskou alianci zachovati v ohledu příštích jednání a smluv.

Dohoda mezi Bulhardskem a Jugoslavií.

Na úředních místech se potvrzuje, že dohoda o neútočení mezi Bulharskem a Jugoslavií bude podepsána co nevidět. Dodává se, že bulharská vláda předložila Jugoslavii návrh na sjednání tohoto paktu s úmyslem, že ve vhodné době předloží podobné návrhy Řecku a Rumunsku. Jak známo, smlouva turecko-bulharská z r. 1929 byla obnovena již v roce 1934. Po výměně názorů mezi signatáři balkánského paktu bylo zjištěno, že balkánský pakt zůstává úplně v platnosti.

Dohoda anglo-italská o Středozemním moři podepsána.

Středozemní dohoda, ačkoliv nejsou známe její podróbnosti, obsáhne jistě italské ujištění, že Italie nemíní zatím usilovat o nadvládu nad Středozemím, kde má Anglie tak výsostné své zájmy. Na druhé straně ujistí Velká Britanie Italii, že nemíní brzditi její přirozený rozvoj. Anglická kapitálová pomoc Italii a účast na výstavbě habešského panství budou jistě záhy následovat.

Nyní ještě běží o úpravu poměru Italie k Francii, Anglie bude jistě činiti nátlak na Italii v tomto směru. Mezi Francií a Italií není neshod územních. Lavalova dohoda s Mussolinim ze dne 7. ledna 1935 upravila vzájemné požadavky. Italie čekala však od své latinské sestry ještě více blohavůle za habašského tažení.

Vše pro Německo!

Říšský kancléř Hitler vydal k Novému roku toto provolání k říšské branné moci:

Vojáci! Významný rok německých branných dějin je u konce. Od 7. března 1936 stojí naše pluky opět na Rýně. Zavedení dvouleté služební doby upevňuje ústrojí branné moci a posiluje tím bezpečnost říše. Děkuji vám za vaše věrné plnění povinností. Buďte také v Novém roce poslušni věčného příkazu: Vše pro Německo!

Rozpočet a daňové reformy byly schváleny francouzskou sněmovnou i senátem.

Francouzská sněmovna a senát ukončily v 1 hod. 30 min. dne 2. ledna druhé mimořádné zasedání, ve kterém schválily rozpočtový návrh a návrh daňove reformy, jež byly projednávány celkem v 12 schůzích sněmovny a senátu. Senát schválil rozpočet ve 4. čtení 260 proti 31 hlasům a finanční reformu zvednutím paže. V 1 hod. 25 min. přečetl tam ministr spravedlnosti Rucart dekret o zakončení zasedání. Ve sněmovně byl rozpočet odhlasován 467 proti 75 hlasům a finanční reforma 376 proti 210 hlasům. Pak přečetl ministr financí Vincent Auriol dekret o zakončení zasedání. Sněmovna se sejde 12. ledna.

V Rakousku se zatýká.

Vídeňská policie v posledních dnech pokračovala v zatýkání nacionálních socialistů a levicových živlů pro ilegální činnost. 30.XII. bylo zatčeno 30 revolučních socialistů. V celku bylo v posledních dnech zatčeno asi 130 příslušníků obou směrů. Zatčení byli odevzdáni do vyšetřovací vazby zemského soudu.

Z posledního interviewu s generálem Franco.

Z hlavního stanu povstalců ze Salamanky se sděluje, že na základě povolání nových dvou ročníků, povstalecká armáda nyní čítá 600.000 mužů ve zbrani. Špatné počasí na madridské frontě a ledový vichr va výšinách Kastilie znemožňují téměř veškeré operace, takže po posledních třech dnech plnických prudkých útoků a protiútoků, nastal přechodný klid.

Generál Franco poskytl důležitý interview portugalskému listu „Diario de Noticias“, v němž o vojenských operacích podotkl, že Madrid, jelikož je otevřeným městem a obranné vnější posice byly rychle dobyty, „ve vojenském smyslu“ je vlastně dobyt. „Přece však,“ dodal, „jsme se dopustili taktického omylu, ale dopustili jsme se ho vědomě: a to dobytím Toleda, což nás přinutilo k přesunům vojsk před Madridem. Ale případ Toleda byl pro nás, španělské nacionalisty, případem politickým, který musil býti rozřešen. Od dobytí Toleda a našeho přiblížení se k hlavnímu městu uplynul měsíc, doba dostačující k tomu, aby se Madrid mohl připraviti na odpor pomocí posil mužstva a materiálu dodaného z východu.“

Německá střelba na španělskou loď.

V provádění opatření, která podnikly německé válečné lodi v souvislosti s případem německého parníku „Palos“, jejž zadržela španělská válečná loď vyzval německý křižník „Königsberg“ dne 1. ledna 1937 španělský parník „Soton“, aby se zastavil. Protože parník této výzvy neuposlechl, vystřelil křižník zprvu dvě slepé rány a když to nemělo úspěch, dvě ostré rány poblíže parníku. Španělský parník, když se pokoušel uniknouti, narazil před přístavem santanským na dno a jeho posádka jej opustila. Posádku dopravila na břeh španělská rybářská loď.

Dovoluji si touto cestou vyjádřiti svoji upřímnou soustrast manželce a synovi tragicky zahynulého

Konstantina Oliče.

Při svých mnoholetých obchodních stycích poznal jsem zesnulého jako člověka ryzího charakteru a nevšední podnikavosti a jeho tragického odchodu upřímně želíme.

B. Gurfinkel, Rovno.

Poděkování.

Všem, kteří v tak hojném počtu doprovodili dne 17.XII. 1936 k věčnému odpočinku našeho drahého, nezapomenutelného manžela, otce a tchána

Josefa Žďárského

a prokázali mu tímto poslední úctu a náš bol hleděli zmírniti, vzdáváme touto cestou

srdečné díky.

Rodina Žďárských

Noviny-České.

Oznámení.

Z Mirohoště.

Divadelní odbor české tělocv. jednoty „Sokol“ v Mírohošti, pořádá dne 13. ledna 1937., Sylvestrovský večírek a zábavu s bohatým programem, v sale Sokolovny. Po programu taneční zábáva. Počátek o 9. hodině večer.

O hojnou návštěvu prosí

Výbor.

Z Ulbárova.

Odbor SČM v Ulbárově, sehraje 8. ledna 1937 roku (na druhý den pravosl. svátků) v sále Nárohního domu „V Poutech", Obraz ze života volyňských Čechů o 5 jednáních a 3 proměnách od Karla Plamínka. Po představení taneční zábava. Začátek v 6 hod. večer.

K návštěvě upřimně zve

Výbor.

Ženská hlídka.

Sušeným ořechovým jádrům lze vrátit původní svěžest!

Sušená jádra vlašských a lískových ořechů mají velkou nevýhodu: jsou obalena houževnatě přisedlou tenkou testou — slupkou, obsahující mnoho tříslovin a látek hořských, ktere po požití většího množství sušených ořechů zejména vlašských, působí nepříjemné pálení na jazyku a škrablavý pocit v hrdle. Slupky jsou mimo to téměř nestravitelné.

Čerstvou chuť sušeným ořechovým jádrům možno vrátit.

Lze tak učiniti velmi jednoduše a nadmíru levně: sušená jádra ořechů vlašských i lískových vložíme do čerstvé studené vody na 24 hodiny.

Po této době přijmou ořechová jádra přibližně ono množství vody, které jim bylo nasušením odňato, jich struktura nabude původní křehkosti, plnosti objemu i bledého zabarvení, olejnatá příchuť sušených jader zmizí (i u ořehů starších) a obnoví se chuť čerstvých jader vlašských a zvláště lískových ořechů. Při tom je též důležito, že se loupavost jader vlašských ořechů zlepší ještě nad obvyklou a spotřebitelem požadovanou loupavost jader čerstvých. Protože při nabotnávání jader se ze slupek v prvních hodinách poněkud vyluhují chuťové nepříjemné drsné látky a mohly by prostoupiti s vnikající vodou do ořechového jádra, obnovíme vodu několikrát za čerstvou, anebo je konečně uložíme do mnohem většího množství vody než je objem jader a občas jimi zamícháme: pak vnikne do jader jen nepatrně tříslovin vodou ze slupek vyluhovaných a silně zředěných. U ořechů celých, se skořápkou, je lépe jádra předem vyluštiti, neboť pronikání vody dovnitř skořápek je zdlouhavé a také výluh ze skořápek mohl by způsobiti nahořknutí jader.

K vodě, do níž byla jádra vložena k nabobtnání, lze přidati i něco málo cukru, čímž jádra získaji nasládlou příchuť. Při namočení jader se uvolní pohodlně i nečistoty, které snad lpí na jejich povrchu a jež odstraníme již s prvním nálevem.

Osvěžená jádra po 24 hodinách botnání osušíme v čistém plátně a můžeme jich buď použíti ke kuchyňským účelům. Ing. Frant. Holzbach.

Různé zprávy.

Dr. Herben zemřel.

Na štědrý den umřel v Praze Dr. Jan Herben. Povoláním novinář český, od dob Havlíčkových největší a nejpoctivější, prokázal tento ryzí moravský Slovák československé věci velikou službu. Pohřeb konal se v Praze. Jeho památka bude uctívána vždy s památkou osvoboditelů, kterým tak poctivě pomáhal.

Rok 1937.

Rok 1937 jest rokem 7445—7446 byzantské éry, 6650 julianské periody, podle Scaligera uplynulo od stvoření světa 5891 roků.

Nový rok počíná dle kalendáře řehořského dne 1 ledna 1937. dle kalendáře židovského jest rok 5698 rokem přestupným a má 385 dni, a počíná dne 6. září; dle kalendáře mohamedánského jest rok 1356 rokem obyčejným a počíná se dne 14. března 1937. Neděle Devítník připadá dne 24. ledna, Masopustní neděle dne 7. února, Popeleční středa dne 10. února, Květná neděle dne 21. března, Hod boží velikonoční dne 28. března, Nanebevstoupení Páně dne 6. května, Hod boží svatodušní dne 16. května. Nejsvětější Trojice dne 23. května, Boží Tělo dne 27. května, první neděle adventní dne 28. listopadu. Masopust trvá od 7. ledna až do 9. února, tedy jenom 34 dní. Po zjevení Páně jsou jen 2 neděle, po Sv. Duchu je 27 neděl. Čtvero suchých dnů jest: I. dne 17., 19. a 20. února, II. dne 19., 21. a 22. května, III. dne 15., 17. a 18. září., IV. dne 15., 17. a 18. prosince. Jaro počíná dne 21. března v 1 hod. 45 min., léto dne 21. června ve 21 h. 12 min., podzim dne 23. září ve 12 hod. 13 min., zima dne 22. prosince v 7 hod. 22 min. V roce 1937 připadnou

nechtělo, nepokoj rozrušoval jej a hodiny mu líně utíkaly. Stále si vzpomínal na ranní setkání s Miladou a na večerní dostaveníčko a nemohl chápati, proč je tolik rozčilen. Sám sobě se posmíval a poroučel si, aby již měl rozum, ale za chvíli upadal opět v neklid a mučivé myšlenky.

Vyjížďka do obory ho trochu rozptýlila. Zanechali tetu v loveckém zámečku a sami šli za zvěří. Asi po hodinném pátrání zastřelil hrabě pěkného srnce, ale Artur, ač jindy výborný střelec, chybil a zdvojnásobil radost strýcovu, jenž neopomenul hraběnce široce vyložiti celý průběh dnešního lovu. Měla radost z mužova potěšení a několikráte vyměnili něžná oslovení, svědčící o tom, že dosud na dně jejich duší dříme onen sladký cit vzájemné lásky, kterou k sobě pociťovali a která byť stářím ztrácela ohnivosti, dosud je spojovala.

Tato něžná oslovení, jež jindy bývala Arturovi předmětem niterného úsměchu, dnes ho dojímala zvláštním způsobem a rozněcovala všechnu hromadící se žhavost citů, které s blížícím se večerem v něm rostly a zvedaly se. Ach ano, tak by si přál, aby se oženil, aby ještě po letech mu bylo milo a blaze po boku té, kterou si vyvolí. Bude-li to Alice, jiště již po roce nenajdou výrazu,

odejde na několik dní do Ředhoře, nebo se parku vůbec vyhne. Nemýlila-li ho první předtucha, potom — — Eh, proč již nyní přemítat, co potom, řekl si zlostně. Nic nebude potom. Je samostatný, nikdo mu nemá co poroučet a nějakou cestu již najde, aby si uhájil svou samostatnost a svůj život. Jako by mu do žil nového života nalil, vstal a šel se podívat, kudy by večer nejlépe se dostal k starému pavilonu.

Stál v onom oddělení parku, který byl méně navštěvován, kde žádných květinových skupin nebylo. Mohutné staré stromy tvořily malebnou štafáž kolem cest, jež nebyly tak čištěny, jako v oné části před zámkem. Hodně stínu tu bylo a ticha a ptáků. Blízko parkovní zdi stál pavilon, prostranný a opuštěný. Dokud byli hraběcí manželé mladí a hostili hodně návštěv, píval se zde čaj, nebo o slavnostních příležitostech hrávala zde hudba panstvu, procházejícímu se kolem nebo sedícímu na rozestavených lavicích.

Teď již dávno zde nikdo neseděl a pavilon dřímal jako opuštěný staroch, vypravuje si se šelestícími stromy o minulých časech a zábavách.

Hrabě i hraběnka se pavilonu vyhýbali, jako by se báli myšlenek na staré, zašle časy, lavice odstraňovány, až zbyl v pavilonu jedi-

dvě zatmění Slunce a jedno zatmění Měsíce. Úplné zatmění Slunce dne 8. června nebude u nás viditelné. Také částečné zatmění Měsíce dne 18. listopadu nebude u nás viditelné. Prsténcové zatmění Slunce dne 2. a 3. prosince nebude ve střední Evropě viditelné. Vládcem roku jest až do 21. března Luna, od 22. března Saturn. Udávání vládců roku v kalendáři je starým přežitkem ze starých dob, kdy se věřilo, že planety mají vliv na osudy lidí. Roky, kdy byla vládcem zlá planeta, za které se považovalv Mars a Saturn, byly ve starých dobách obávány, neboť taková léta nebyla považována za šťastná. Saturn přinášel dle domněnek starodávných studená a deštivá léta, neúrodu a hlad a z hladu povstával mor a jiné nakažlivé nemoci. Vládcové planet se vystřídají vždy po sedmi letech a posledně byl Saturn vládcem roku v roce 1930. Počala se tenkráte sice jeviti v celém světě hospodářská krise, ale jinak se nic nestalo z toho, co se věřilo o vládě Saturna za starých časů.

Vzkvétající jihoamerický stát Kolumbie.

Kolumbje jest pozoruhodna rychlým vzrůstem obyvatelstva, což znamená silný vzrůst její spotřební síly. Země, čítající r. 1890 pouze málo přes 3 miliony obyvatelstva, má ho dnes na 10 milionů. V tom směru je tudíž po Brazilii a Argentině třetím státem Jižní Ameriky. Při tom rychle vzrůstá obyvatelstvo městské, jelikož r. 1910 z 5 milionů tehdejších obyvatel čítalo se pouze 10 proc., dnes však již přes 60 proc. vší populace. Kolumbie vykazuje již 6 měst přes 100.000 obyvatel. Hlavní město Bogota čítá na 300.000. Z obyvatelstva je asi 10 proc. kreolů, t. j. čistokrevných potomků Španělů a 5 proc. černochů. Oni sídlí v pásmech mírnějších (tierra templada) a ve městech, druzí v pásmu horkém (tierra caliente). K nim druží se as 10 proc. mulatů, potomků to bělochů a černošek. V horách sídlí ještě Indiáni, jež činí asi 40 proc. všeho obyvatelstva. Všechno toto obyvatelstvo mluví jazykem španělským. Španělština tamějších potomků conquistadorů (obyvatelů) slaví se jako nejčistější v celé latinské Americe. Universita v Bogotě založena byla již r. 1572. Obecnému a odbornému školství věnuje se čím dál větší péče.

Hospodářské možnosti Kolumbie jsou nemalé. Jsou tam bohatá ložiska výborného uhlí, rovněž značná pole olova, cínu, mědi a stříbra. Významná je přítomnost platiny, jíž už před válkou se vyvezlo za 1,000.000 dol. ročně. Ještě na začátku 19. věku byla Kolumbie prvou zlatonosnou zemí na světě. Nyní ovšem ustoupila tu daleko do pozadí. Těžba zlata však je značná na 10.000 kg ročně, značný je vývoz jeho. Jsou též naleziště drahokamů.

Rovněž veliké je bohatství rostlinné. Lesy souvisejí s ohromným pralesem brazilským a pokrývají as 600000 čtv. km půdy a jsou v nich vzácné druhy dříví. Železnic motorisovaných je na 7.000 km, ostatních 5.600 km. Síť se stále rozšiřuje. Dvě veliké řeky, San Magdalena a La Derada jsou paroplavné.

Nynější Kolumbie (šp. Colombia) je zbytek bývalého španělského místokrálovství Nueva Granada obsahujícího dnešní Panamu, Kolumbii, Venezuelu a Ekuador. Ještě po odtržení od Španělska r. 1814 tvořily tyto země jediný stát, měřicí asi 3 mil. čtv. km. Teprve 1828 oddělila se Venezuela a r. 1830 Ekuador. Velké a posud nezažité ztráty utrpěla Kolumbie odtržením provincie Panamské ve výměře 86.000 čtv. km, což způsobily r. 1903 Spojené státy, aby mohly vládnouti Panamským průplavem.

Hospodářský zpravodaj.

Základy úspěšného hnojení.

(Dokončení.)

Otázka správného používání strojených hnojiv a správné manipulace s nimi je pro začátečníka dosti složitá. Stává se ještě i dnes, že zemědělec kupuje strojená hnojiva až v nedostatku mrvy a pak koupí to, co jest právě na skladě, nebo co jest absolutně nejlacinější a pod., a nestará se, aby vyšetřil, co jeho pole a pěstovaná plodina požaduje. Použití těch kterých hnojiv dusíkatých, fosforečných a draselných, nutno zařídit v prvé řadě dle poměrů půdních, pak dle požadavků pěstované plodiny na jednotlivé živiny. Intensitu hnojení stanovíme pak v zájmu rentability dle ceny živiny v koncentrovaném hnojivu a dle ceny sklizně.

Nejdříve tudíž o volbě hnojiv. Řadou provedených pokusů ukázálo se, že pro půdy lehčí jest lépe použíti hnojiv nesnadněji rozpustných, kdežto pro půdy lepší používá se s lepším ú-

ný stůl se dvěma železnými židlemi. Po velkých větrech přicházeli dělníci, vymetli naváté lupení, shrabali cesty a zase zde bylo ticho. Dokud Nina svá milostná dostaveníčka skrývala, často býval pavilon svědkem jejích tajných dostavenÍček a bezpochyby četných polibků. Potom, když si byla jista a když i v lásce jaksi zpohodlněla, přenesla milostné scény do pokoje vedle kuchyně, aby mohla poesii těchto chvil doplniti prosou lahůdek. A tak pavilon stál bez účelu a bez přátel.

Artur zašed před něj, jaksi podivně se pousmál, a zase ho napadlo, že podniká cosi malicherného a nepěkného. Ale to již byly poslední varovné dozvuky jeho nitra. Dobře Milada volila, pomyslil si vesele a bude-li teplý večer, nic nebude scházeti z kouzla, jež tak jímavě rozehrálo struny jeho srdce.

Když se vrátil do zámku, zašel přímo do jídelny a nečekaje na příchod tety, jedl s chutí a jaksi labužnicky, jako by již dávno nepociťoval takového hladu jako dnes. Když vcházela hraběnka kouřil již druhou cigaretu. Podivila se mu a on bez rozpaků se přiznával, že ráno vstal a rozhodl se vyjíti si jednou časně ven.

„Byla to rozkoš,“ chválil nadšeně, „škoda, že tak zřídka časně ráno vstávám.“

„Polepši se tedy,“ usmívala se laskavě. „Dokud jsem bývala mladá, často jsem bývala s východem slunce venku a pamatuji se, jak jsme několikrát s Robertem bosi chodili a se radovali, že nás nikdo nevidí a že můžeme užíti pohodlí. Kdybych teď něco takového udělala, budu do večera nemocná. Ach, ano, mládí je krásná věc.“

„Nemohu slyšeti, jak se stále děláš starou,“ durdil se vesele. „Mně se zdá, že právě proto, že jsi přestala ráno vstávati, cítíš se tak starou. Hodně jsi zesílila, a proto ti dělá chůze obtíže.“

„Jen mi ještě vyhubuj,“ zasmála a jako by se cítila omladlou, rukama si účes upravovala. „Robert dnes vyspává, ještě nebyl hotov, když jsem šla, ale mám dnes hlad, nečekám naň.“

Bavili se a když přišel hrabě, ujednána na odpůldne vyjížďka do obory, při které příležitosti měl hrabě i Artur zastřeliti po jednom srnci, aby osvěžili jídelní lístek hraběcí kuchyně. Hraběnka dala rozkaz, aby Nina na odpoledne opatřila studenou svačinu a byla ve výborné náladě.

Artur přecházel po zámku, zašel také do parku a pokušení ho táhlo k zelinářské zahradě. Přemohl se však a hledal ukrácení dlouhé chvíle ve čtení. Ani jezditi se mu

spěchem hnojiv snadno rozpustných. Snadno rozpustnými a tudíž rychle účinkujícími hnojivy jest z dusíkatých chilský ledek, z fosforečných superfosfát, z draselných draselná sůl 40proc. Ostatní zde nejmenovaná jsou více méný volněji účinkující. Pokud se pěstované plodiny týče, možno říci všeobecně, že k plodinám s delší dobou vegetace možno spíše dáti hnojiva později rozpustná, kdežto u plodin s krátkým životem jest lépe užiti těch, jež účinkují ihned. Zvláštní zmínky zasluhuje zde z draselných hnojiv kainit, který mimo draslo obsahuje též některé sloučeniny chloru, jež na př. u brambor jeví účinek škodlivý, kdežto na př. řepa velmi dobře na soli chloru reaguje. Kainitu z téhož důvodu nesmí se použíti těsně před setbou či po ní, ježto chlor porušuje klíčivost. Nutno proto kainit rozhoditi raději dříve, na př. pro jarní setí na podzim. Draselné soli mají mnohem menší procento chloru, ale obsahují ho přece, pročež rozhodí se 3—4 týdny před osevem. Hnojiva dusíkatá se zavláčí nebo — což jest známo — používá se chilského ledku či síranu amonného dodatečně na list. Hnojiva fosforečná se zavláčí. Hnojiva fosforečná se zavláčí. Hnojiva draselná doporučuje se v půdách lehkých mělce zaorati, v půdách těžších zavláčeti.

Uvádím zde okolnosti, které podají povšechné na váhu. Ale nejsvědomitějším rádcem zemědělcovým jest vždy a všude účelně a správně provedený hnojařský pokus. Bez pokusu nemůže dnes nikdo naprosto správně voliti druh a množství hnojiva a v budoucnu každý zemědělec musí býti pokusníkem a bude kalkulovat na základě dlouholeté zkušenosti pokusnické. Jen se nikdo nelekejte těch pokusů a práce s nimi; nábude jimi poznatků, které nejsou k zaplacení a s tou prací není to tak strašné. Máme mnohdy času dost na mnohem zbytečnější věci. Zvláště náš dorost, jenž místy toto své poslání plní, musí dnes na tomto poji využíti svého přirozeného optimismu mládí k získání zkušeností, jež stanou se kapitálem nejlépe zúročeným. Jak se pokusy zakládají, bylo psáno už dosti, nepokládám tudíž za nutné šířiti se o tom.

CENY OBILÍ.

Záznam 4.I. soukromého obchodu—zač kupuje.

Žito	zl. 18.00	za 100 kg
Pšenice	„ 22.50	„
Ječmen	„ 19.00	„
Oves	„ 15.00	„
Hrečka	„ .—	„
Proso	„ .—	„
Řepák	„ 45.50	„
Hrách	„ .—	„
Fasole	„ 21.00	„
Mák	„ 83.00	„
Jetel	„100.00	„

Z Chmelného trhu.

CHMEL.

Žatec, dne 30. prosince 1936.

Jak v době předvánoční tak i v těchto dnech byl o žatecký chmel větší zájem. Kupováno převážně na trhu v Žatci, ale také na venkově, kde však zboží za ceny pod 700.—Kč nebylo k dostání. Na trhu v Žatci hledány skoro všechny jakosti, při čemž za výběrové chmele platily exportní obchodní domy až 1.175.—Kč. Při přívětivější tendenci platí se dnes za žatecké chmele nezměněné ceny v rámci

Kč 700.— až 1.200.— za 50 kg.

Většina koupeného zboží byla určena pro cizinu, malá část a to ponejvíce střední zboží bylo kupováno na účet domácích pivovarů.

Expedice chmele v důsledku svátků byla slabší, ale proti loňsku vykazuje velký vzestup. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila od počátku sezony až dodnes již 60.650 žoků v čisté váze 139.300 cel. centů á 50 kg, což je 77 proc. celkové letošní sklizně na žatecku, která se odhaduje na 180.000 cel. centů. Loni v tuto dobu bylo ověřeno teprve 73 000 c. c. Zásoby ve skladištích obchodníků se snížily, neboť rozpjetí mezi ověřeným množstvím a sklizní na Žatecku se úží.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 2 zl. 50 gr. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.